

KAPITOLA 16. Karma, Guru a Mudrc

Preložil a vyčákal Juló pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.
Editované Julom 03jún2025.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené', 2001

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Juló sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Juló doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 16

Karma, Guru, a Mudrc

.16.1. Otázka: Mohli by ste [vysvetliť vaše chápanie karmy?](#)

Odpoveď:

. a) Každá myšlienka alebo činnosť vydáva vibráciu či stopu, ktorá je vysokofrekvenčným energetickým obrazcom združeným s energetickým telom človeka. Toto vzájomne spolupôsobí s {nedohľadným} morom vedomia, ktoré je naplnené nekonečným počtom takýchto energetických obrazcov, ktoré sú vyžarované z iných energetických tiel. V tomto zložitom mori spletitých obrazcov sú robené výbery {, naše voľby}, ktoré ovplyvňujú rozhodnutia a nasmerovania života. Často sa vyskytujúce obrazce sú posilňované, a preto viac prevládajú. Vzájomné spolupôsobenia, ktoré by mohli nastať, by sa dali prirovnať k štrukturálnej forme molekuly, ktorá určuje, s ktorými inými molekulami je schopná vzájomne spolupôsobiť. Môže byť teda kompatibilná s niektorými molekulovými formami a nekompatibilná s inými.

. b) Energetické telo každého človeka nosí so sebou historický záznam {do tohto momentu všetkých nazbieraných} obrazcov, ktoré pretrvávajú v čase, a ovplyvňujú {naše} rozhodnutia, správanie, a pocity príťažlivosti alebo odpudivosti. Toto energetické telo, ktoré je miestom pocitu 'Ja', existuje nezávisle od fyzického tela, ako si pamätá každý, kto kedy vystúpil z tela. Toto 'karmické telo' je zložené z pozbieraných záznamov stanovísk.

. c) Pole vedomia je nekonečné more vzájomne spolupôsobiacich energetických polí s rôznymi úrovňami, ktoré možno ciachovať. Osud energetického tela duše jednotlivca je preto podobný vznášajúcemu sa objektu vo vesmíre, alebo korku v mori, v tom zmysle, že jeho prirodzený vztlak určuje úroveň {ponoru}, na ktorej sa usadí a

bude sa vznášať.

. d) Nehmotné {, nezobrazené,} sféry existencie pozostávajú z energetických tiel na rôznych úrovniach frekvencií mora vedomia, ktoré majú sklon usádzať sa do sfér. Každá z týchto sfér sa zhľukuje okolo príťažlivého poľa. Keď sa energetické telo či duša, so svojou historickou zbierkou frekvencií a obrazcov, oddelí od fyzického tela, potom tiahne do {s ním} rezonujúceho poľa či sféry. To {teda} predstavuje rozličné možnosti {kam sa energetické telo uberá} po ukončení fyzického života, {predstavuje} voľby medzi rôznymi úrovňami, ako sú peklá, očistce, limbá {, čo sú útulky nepokrstených ale bezúhonných,} alebo nebesá. Je zrejmé, že pre niektoré duše je aj príležitosť, voľba, či osud zvoliť si ďalší fyzický život. Ak sa svalového testovania spýtame, či je to pomerne presné zobrazenie duchovnej skutočnosti, dostaneme odpoveď 'áno'.

. e) Ľudia majú vyhranené názory na tieto veci, a otázka prevteľovania je obľúbenou oblasťou ostrej výmeny názorov. Všetky náboženstvá však súhlasia, že energetické telo po fyzickej smrti pokračuje v osude určenom činmi človeka počas jeho fyzického života. Preto je osud určovaný predovšetkým duchovnými rozhodnutiami a činmi, ktoré boli {nami} vykonané, pričom veľký význam sa pripisuje úmyslu, {zámeru,} zodpovednosti a privoleniu Vôle.

. f) Pozerajúc sa na to duchovne, či dôjde k faktickému fyzickému prevteleniu, alebo nie, je vlastne dosť akademické. Tie isté princípy a osud energetického tela zostávajú rovnaké bez ohľadu na to, či by pokračovalo vo fyzickej existencii alebo by pokračovalo na energetickej úrovni. Osud človeka sa samozrejme obráti buď k lepšiemu, alebo k horšiemu, v závislosti od volieb urobených duchovnou vôľou. Zo štúdií o duchovnej povahe vedomia sa javí, že voľba opätovnej obnovy ďalšieho ľudského fyzického života bude voľbou, ktorá je určená vrozenými zákutiami konkrétnej duše. {Avšak} omnoho dôležitejší je {správny} výklad a pochopenie faktorov, ktoré určujú osud duše/energetického tela a jej osud po fyzickej smrti.

. g) Z predchádzajúcej analýzy a {nášho} duchovného výskumu sa zdá, že konečný osud človeka je automatickým a neosobným dôsledkom energetického profilu, ktorý bol {vytvorený} a nastavený v aure duchovného tela, t. j. osud človeka po fyzickej smrti je jednoducho nevyhnutným dôsledkom jeho vlastnej voľby, a nie odmenou alebo trestom, ktorý svojvoľne vymerala nejaká vonkajšia postava, energia alebo moc. Všedné ja v nekonečnom mori večnéhoJa/Ja-Bytia tiahne k svojmu osudu výlučne na základe svojej vlastnej podstaty. Toto je absolútna spravodlivosť Všemohúceho Boha, ktorá zaručuje absolútnu férovosť a nestrannosť. {Boží} súd je teda čisto sémantický výmysel (podobne ako príčinnosť alebo heliotropizmus), ktorý slúži ako hodnoverné 'vysvetlenie', pochádzajúce z ľudskej mysle, ktorá predpokladá, že Boh ako má ľudské vlastnosti.

. h) Nakoľko je duchovný osud človeka spečatený a určený jeho vlastnou rukou a jeho činmi, každý človek, s absolútnou férovosťou, určuje svoj vlastný osud. Tým pádom je Božia spravodlivosť v skutku dokonale sebanaplnujúca. Ľudstvo teda potrebuje prevziať zodpovednosť za svoj vlastný osud a prestať obviňovať Boha, ktorý bol a je značne očierňovaný. Je to vlastne tak, že láska Boha, obdobne ako slnko, svieti rovnako na všetkých. S porozumením dáva duchovná sféra zmysel, a nie

sú potrebné poverčivé vymýšľance, výmysly pripisujúce ľudské vlastnosti Bohu, a ani fantázie, na jej vysvetlenie.

. i) Väčšina toho, čo bolo doteraz povedané, je v súlade s väčšinou nazhromaždených duchovných informácií a skúseností ľudstva. Pokiaľ, duchovne, sa všetko deje ako dôsledok Slobodnej Vôle a niet 'síl', ktoré by 'spôsobovali' čokoľvek, čo nie je v súlade {s touto domnienkou}, potom sa otázka fyzického prevteľovania vyjasní. Ak k {prevteleniu} dôjde, muselo by to byť na základe voľby a privolenia duchovnej vôle, a teda by to bolo určené 'karmickými' náklonnosťami.

. j) Čím intenzívnejšie sa človek stotožňuje s fyzickým telom a s pozemským životom, tým silnejšie bude priťahovanie alebo príťažlivosť ďalšieho pozemského života. Je zrejmé, že príťažlivosťou k prevteleniu by bolo odčinenie alebo zmierenie minulých duchovných chýb. Mnohé duše sa zjavne rozhodnú, že jediným primeraným zmierením je utrpieť rovnaký osud, aký oni vymerali iným. Zjavne vidíme, že milióny duší si vyberajú životy s katastrofálnymi koncami. Dokonca aj zvolená forma smrti je často taká jedinečná a špecifická, že človek tuší, že na špecifickosti {takej} voľby sa museli podieľať silné karmické faktory. Aj samovraždy majú často veľmi špecificky zvolenú formu a štýl s veľmi špecifickým významom.

. k) Môžeme vysloviť domnienku, že ak {epizódy} životov duše môžu byť prežívané buď vo fyzickej oblasti, alebo mimo nej, a to buď na fyzickej, alebo energetickej úrovni, potom takmer nekonečná postupnosť životov je zjavne celkom možná. Takéto znenie je v súlade so starovekými mudrcmi, Vedami a učením Krišnu, Budhu a Hinduizmu, ako aj s inými starovekými náboženstvami.

. l) Na veľmi pokročilých úrovniach vedomia, osvietení mudrci si dokážu vybaviť predchádzajúce {epizódy} života, ktoré sa často opisujú ako veľmi početné. Pri mimotelových zážitkoch si ľudia tiež pamätajú, že ich energetické telo obývalo predchádzajúce fyzické telá. Aj malé deti sú náchylné vybavovať si predchádzajúce {epizódy} života a štúdie ukazujú, že je to pomerne častý jav. Istého mudrca sa pýtali, nakoľko sú predchádzajúce prevtelenia skutočné, a on odpovedal, že sú rovnako skutočné ako toto – ani viac, ani menej.

. m) Záujem o to, či človek mal predchádzajúce {epizódy} života, je viac než len odrazom márnivosti alebo záujmu ega. Dôležitejšie je, že pochopenie toho, ako funguje božská spravodlivosť, objasňuje nedorozumenia týkajúce sa povahy ega. Takisto to objasňuje kresťanské učenie, že „Čo zaseješ, to budeš žať“; „Ľudia, ktorí žijú v sklenených domoch, by nemali hádzať kamene“; „Kto mečom bojuje, mečom zahynie“; „Ani jeden vlas na hlave nezostane nespočítaný“; a „Ani jeden vrabec nepadne na zem bez povšimnutia“.

. n) Ježišove komentáre o prevtelení sú stručné a objavujú sa v Matúšovi 11:7-14 a 17:10-13, kde sa hovorí {niečo ako}: „Eliáš sa navrátil ako Ján Krstiteľ.“

. o) Kresťanstvo sa zameriava na voľbu cnosti pred hriechom, alebo dobra pred zlom, keďže dôležitosť osudu duše je dôležitejšia ako téma prevteľovania.

.16.2. Otázka: [Duchovný osud, {teda} karma, je teda nastavená {našou} voľbou a osobnou zodpovednosťou?](#)

Odpoveď:

. a) [Najmocnejším {, najvýraznejším} rozhodujúcim prvkom je zámer a rozhodnutie duchovnej vôle.](#) Idea, že pozeranie sa na veci z iného uhla pohľadu {, ako aj} myšlienky či činy, nastaví energetický obrazec ciachovateľnej úrovne moci {nelineárnej sféry}, na rozdiel od sily {lineárnej sféry}, je základom duchovnej cesty nazývanej Karma Joga, čo znamená, že všetky činy môžu byť posvätené ich oddanosťou {a odovzdanosťou} Bohu.

. b.) Aj tá najjednoduchšia činnosť, ako je šúpanie zemiakov, môže byť sprevádzaná zatrpknutosťou alebo {, z iného pohľadu,} oddanosťou k životu, {a to} z radosti {k nemu}, vďaka, že človek podporuje život prostredníctvom života. Z vďačnosti za dar života človek venuje {,oddáva, } ten život späť Bohu ako dar {, a to} prostredníctvom {svojej} nesebeckej služby za Jeho {neustále} tvorenie všetkého života. Touto oddanosťou človek potvrdzuje posvätnosť všetkého života a zaobchádza s ním s úctou. Keď sa {na vychádzke} zastavíme, aby sme vetvičkou pomohli bezmocnému chrobákovi, aby sa mohol prevrátiť z chrbta {na nohy} a pokračovať v živote, celý vesmír to vie a má odozvu.

. c) Uznávanie a podporovanie hodnoty všetkého života podporuje náš vlastný život, ktorý je súčasťou toho života. Čo sa všeobecne rozumie pod pojmom "duša", je schopnosť zakusovať život. VečnéJa/Ja-Bytie žiari {, teda preráča a prejavuje sa} ako uvedomovanie si existencie vo všetkom, čo žije. Srnky a všetky zvieratá majú radosť zo svojho života v tej istej miere ako ľudia. {Ich radosť} sa odvíja z radosti zo svojej existencie a zakusovania života.

. d) Existuje jeden dokumentárny film o živote vydier obrovských v peruánskej divočine. Sú teritoriálne. V tomto filme nafilmovali osamelého samca, ktorý mal pre seba celé jazero. Zostával sám, po celé mesiace, a konečne bola trpezlivosť filmárov odmenená, keď sa v tom jazere objavila ďalšia vydra. Film zobrazil stretnutie týchto dvoch osamelých vydier a ich radosť z toho, že sa vzájomne našli, {a táto ich radosť} bola ohromujúca. Zo svojej radosti a šťastia robili spolu nekonečné saltá a tance. Ich radosť bola ohromujúco očividná aj pre {najneotesanejšieho} človeka. To, či zvieratá sú alebo nie sú schopné lineárnej logiky a s ňou súvisiaceho slovného prejavu, je ozaj nepodstatné. Čo je podstatné je, že na úrovni, na ktorej vlastne {všetci} zakusujeme život, {teda na subjektívnej úrovni} sú zážitky zvierat a ich radosť zo života pociťované rovnako ako u ľudí.

.16.3. Otázka: Je pravdou, že používajúc metódu výskumu vedomia [sú akékoľvek informácie dostupné komukoľvek?](#)

Odpoveď:

. a) [To je pravda.](#) Vnútrotný život človeka je vlastne verejným dokumentom, ku

ktorému môže mať prístup ktokoľvek, kdekoľvek a kedykoľvek. Nijaké tajomstvá nie sú možné, všetko je zjavne odhalené. To sa vlastne nezdá až také prekvapujúce v dobe, keď už existujú moderné technologické softvéry, ktoré umožňujú jednotlivým používateľom internetu prístup a stiahnutie akéhokoľvek súboru, ktorý existuje, z ktoréhokoľvek počítača na svete. Všetky informácie na internete sú vo verejnom vlastníctve; {a} podobne aj väčšina verejných ako aj súkromných priestorov je pod nepretržitým video sledovaním, vrátane dokonca aj verejných ulíc. Sledovanie a nahrávanie všetkých ľudských činností prebieha nepretržite prostredníctvom satelitov. Každý odtlačok prsta zanecháva nielen jedinečnú identifikačnú stopu, ale aj vysledovateľnú stopu DNA. Počítače monitorujú a analyzujú každý nákup a finančnú transakciu. Úverové kancelárie {, teda ratingové agentúry} do detailov zaznamenávajú všetky {naše} finančné zvyklosti. Zdalo by sa, že súkromie je vlastne fantáziou zašlých čias. Poctivý človek to všetko považuje skôr za ubezpečujúce, pretože {prítom} sú poctivosť a nevinnosť zdokumentované. Avšak nečestný alebo vinný človek {keď si toto neustále monitorovanie} uvedomí, pravdepodobne reaguje na to so strachom. Je istotou, že v tomto {fyzickom,} ako aj v nastávajúcom svete je všetko zjavne odhalené a zodpovednosť {za činy} je istotou. Ak by tomu tak nebolo, musel by bývať byť vesmír stvorený ako nespravodlivý, čo nie je možné ako prejav podstaty Božstva.

.16.4. Otázka: [Je potrebné mať gurua?](#) Niektoré duchovné tradície hovoria, že áno.

Odpoveď:

. a) Každý už má svojho gurua – [večnéJa/Ja-Bytie](#). Prítomnosť Boha je neustále prítomná. Z {Božej} Priazne je Duch Svätý tou črtou Božieho vedomia, ktorá je k dispozícii všetkým. Pretože ego človeka zabráňuje uvedomeniu si večnéhoJa/Ja-Bytia, nachádzajúceho sa vo vnútri {nás všetkých}, {toto [uvedomenie si večnéhoJa/Ja-Bytia](#)} je {po jeho odblokovaní} [opätovne napojiteľné k Pravde, a to stykom s duchovným majstrom](#), avatarom alebo duchovným učením.

. b) Duchovný mudrc má z dôvodu väčšieho duchovného vývoja bližší kontakt a stotožnenie sa s večnýmJa/Ja-Bytím, a preto je schopný hovoriť, učiť, a byť nápomocným a usmerňujúcim. Vypočutie si {jeho} duchovných {životných} skúseností je inšpirujúce pre ostatných. Všetok duchovný rast je na základe súhlasu vlastnej slobodnej vôle. Opravdivý učiteľ nevnučuje svoju vôľu ostatným, ale všetkým sprístupňuje svoje chápanie. Osvietený učiteľ neúčtuje za {poskytované} informácie, pretože to, čo bolo prijaté ako dar, je odovzdávané ako dar. Učenie, ktoré je zdieľané {na rozdiel od účtovaného}, má vyššie ciachovanie a samo o sebe má spôsobilosť podnecovať duchovný pokrok. Už len samotné počutie veľkého učenia je následkom {vlastných} duchovných zásluh. {A} konanie podľa neho má ešte väčší úžitok.

. c) Budha údajne povedal: „Je zriedkavé vo vesmíre narodiť sa do ľudskej epizódy života; ešte zriedkavejšie je počuť o osvietení; ešte zriedkavejšie je prijať to učenie; ešte zriedkavejšie je konať podľa toho učenia; a dokonca ešte zriedkavejšie je trknutie pravdy toho učenia.“ Dokonca čo už len počuť o osvietení

je najzriedkavejším darom. Ktokoľvek, kto kedy počul o osvietení sa už nikdy neuspokojí s niečím iným.

. d) Samotné informácie sa tak stávajú učiteľom, ale vyžadujú súhlas duchovnej vôle jednotlivca, aby sa uviedli do činnosti. Duchovný učiteľ, ktorý dosiahol duchovnú zrelosť, si spomína, že stúpenec je často zanietený, ale naivný. Naivný stúpenec sa dá ľahko zviešťať falošnými učiteľmi alebo učeniami, ktoré sú pútavo zabalené. Usmerňovanie {stúpencov} je preto ďalšou hodnotou gurua, ktorý žiaka odvracia od lákavých nástrah duchovného zvädzania a okúzlenia. Úlohou učiteľa je inšpirovať, dávať pokyny a osobným svedectvom potvrdzovať pravdivosť učenia a povzbudzovať študentov, ktorí zápasia s {duchovnou} cestou.

. e) Ďalšou veľkou službou, ktorú učiteľ poskytuje, je vysvetľovanie a objasňovanie. Mnohé starodávne učenia sú správne a platné, ale sú len „koža“ a {tým} nedostatočné, čo vedie k {ich} nesprávnemu výkladu. Učiteľ je potrebný nielen na to, aby hovoril pravdu a osvetľoval cestu pre kroky študenta, ale aj na to, aby poskytoval vysvetlenia. Opravdivý učiteľ je vďaka osvieteniu už úplný a kompletný a nemá nijaké potreby, ktoré by mu študenti museli napĺňať, ani nič, čo by mohol získať tým, že má nasledovníkov. Opravdivý učiteľ nemá túžbu ovládať druhých a ani nemá túžbu po akomkoľvek druhu právomocí či ich symbolov. Všetko snobstvo, bohatstvo a príkrasy sú bezvýznamné a mudrc nie je priťahovaný pozlátkami tohto sveta a ani ničím, čo je klamlivé a pominuteľné.

. f) Pre učiteľa je {fyzické} telo závažné len do tej miery, do akej je prostriedkom komunikácie s ostatnými {ľuďmi} vo všednom svete. Je teda komunikačným prostriedkom. Učiteľ je za každých okolností neviditeľným večnýmJa/Ja-Bytím. Nie je prítomná žiadna „osoba“, {pretože} večnéJa/Ja-Bytie nemá ľudské rysy. Okolo učiteľa zostávajú príznaky {niekdajšej} osoby v podobe súboru {opätovne naučeného spoločenského správania}, ktoré sprostredkováva vzájomné spolupôsobenie a slovné vyjadrovanie so všedným svetom. Nie je tu ani príťažlivosť, ani nechúť k svetu a k jeho obsahu či hodnotám.

. g) Zrelý učiteľ prekonal zneschopňujúcu etapu počiatočnej blaženosti a existuje v sfére nekonečného pokoja. Je to neemocionálny stav radosti, ktorý pozostáva z vše-poznania a z istoty úplnosti absolútna. Prácou učiteľa je pretlmočiť nevysloviteľné do zrozumiteľného, beztvaré do formy a snažiť sa predvídať nedorozumenia, ktoré by mohli vzniknúť. Hoci učiteľ už „nemyslí“ v pozemských pojmoch, znalosť toho, ako pretlmočiť nekonečne subjektívne do zmysluplného názvoslovía, je jeho darom, a je vlastne funkciou Ducha Svätého.

. h) Mudrc slúži {svojím} nasledovníkom {aj} iným, {a to} bezslovným spôsobom, a to tak, že osvietené vedomie prenáša túto vibračnú frekvenciu do ľudského myšlienkového poľa vedomia a uvedomenia. Je to účinok a dôsledok tohto {osvieteného} uvedomenia. Vyučovať je voľbou a výsledkom dohody.

.16.5. Otázka: Zdôrazňujete vždy ociachovať úroveň pravdy učiteľa či učenia. Nemôžu byť učiteľia prijatí jednoducho na základe {našej} viery alebo {ich} povesti?

Odpoveď:

. a) V žiadnom prípade. Myseľ je veľmi naivná a mimoriadne dôverčivá. Je ľahko ohromiteľná a je {aj} zraniteľná presviedčaním a manipuláciou. Nezabúdajte, že väčšina ľudí na tejto planéte ciachuje hlboko pod 400-vkou, {teda hlboko pod} úrovňou Rozumu a Intelktu. Ľahko sa dajú ovplyvniť logickou sentimentalitou a absurdnou emocionalitou {, ako aj} {propagačnými} sloganmi. {Preto} poroty odsudzujú nevinných a voliči hlasujú za absurdné zákony, ktoré sú zjavne protiústavné. Tieto závažné chyby sa objavujú {už} v oblasti celkom obyčajných záležitostí. Ak {hovoríme o} duchovných veciach, myseľ je ešte menej spoľahlivá. {Myseľ} z vlastných skúseností nemá vôbec nijaké dôkazy ktoré by nasledovala, a preto zvyčajne slepo nasleduje spoločenské, etnické alebo rodinné tradície. Duchovné a náboženské presvedčenie väčšiny ľudí je preto stanovené {akože} „náhodou“ narodenia sa, a stotožnením sa s kultúrou {okolía}. Ego si osvojí {tieto} súhrny presvedčení ako „moje“ a potom pokračuje v ich obhajobe. To, či {tieto jeho} presvedčenia majú nejakú opodstatnenosť sa rozumom nedá potvrdiť, a preto ich treba prehnane obhajovať, a to často až do fanatickej úrovne, {a to} predovšetkým preto, že sú zraniteľné voči útokom {, nakoľko nemajú vrodennú skutočnosť}.

. b) Pravdu, ktorá {pochádza z vlastného jej} zakúsenia, netreba obhajovať. Je jednoducho faktom. Preto „veriaci {fanatici}“ sú tými najviac vehementne hulákajúcimi a militaristickými v prejavovaní svojich názorov. {Preto je nevyhnutné} opravdivého hľadajúceho pravdu, vopred varovať, aby sa vyhýbal vplyvu {rôznych} presvedčených {fanatikov}, agresívnych verbovačov, a náboženských fanatikov akéhokoľvek presvedčenia.

. c) Poznatky založené na neotrasiteľnej dôvere a na ich {osobnom} zakusovaní sú upokojujúce. Skôr požívajú, než aby sa snažili presviedčať. Priťahujú z titulu {svojich,} im prirodzene vlastných hodnôt {ako aj} vrodenej moci samotnej pravdy. Pravda sa nespolieha na silu prehováraním alebo argumentovaním; vysvetľuje, ale nesnaží sa presviedčať.

. d) Vzhľadom na naivitu mysle a jej zraniteľnosť chybami, ako aj {vzhľadom na} na spoločnosť, v ktorej prevláda „nepravda“, {bol} objav overiteľného prostriedku na určenie nielen pravdy od falše, ale {dokonca} aj samotného stupňa pravdy, úžasným prelomom a praktickým dobrodením pre duchovného hľadajúceho. Momentálne sa nachádzame v historickom období porovnateľnom s objavom kompasu či hvezdárskeho ďalekohľadu.

. e) Ohodnotenie duchovného učenia v podstate vyžaduje len dve ciachovania, {ociachovanie} učiteľa a {ociachovanie} pravdivosti samotného učenia. Tieto dva údaje potom {spolu} poskytujú mimoriadne cenné vodítko k akémusi porozumeniu {jeho pravdivosti}, ktoré predtým nebolo prístupné ani učiteľom, ani žiakom.

. f) V minulosti si dokonca ani tí najväčší mudrci neboli vedomí toho, akú úroveň pravdy zakúšajú či učia. Každý {z nich} bol vlastne bádateľom a objaviteľom vyšších sfér uvedomovania. Ich memoáre a učenia sú reportážami o {všedným svetom} zriedkavo zakusovaných a nepoznaných sférach možného uvedomovania si Skutočnosti.

Dosiahnutie týchto {vysokých} úrovní si taktiež vyžadovalo viac než nadpriemernú odvahu a presvedčenie bádať stratosféry vedomia bez výškomeru či mapy. Každý bádateľ mal ako vnútorného, tak aj vonkajšieho mudrca, ale nemal „GPS“, v podobe mapy vedomia či svalového testovania, na ktoré by sa mohol odvolávať, aby mal istotu.

. g) Vo svete sú {takí} duchovní učitelia, ktorých poznatky pochádzajú z vlastnej „duchovnej skúsenosti“, a potom sú {aj takí} „učitelia {, ktorý učia} o“, ktorých informácie pochádzajú z akademických alebo intelektuálnych zdrojov. Náboženský učiteľ vôbec nemusí byť osobne osvietený, ale je vzdelaný v duchovnej pravde na teologickej univerzite. Potom sú tu {aj} duchovne „nastavení“, ktorí nie sú formálne vzdelaní v teológii alebo v porovnávaní náboženstiev a ktorí len odkazujú na {už existujúce} učenia ako na informačný, orientačný alebo referenčný bod pre študentov, ktorí majú o to záujem.

. h) Zo všetkých duchovných učiteľov na svete, ktorí sú považovaní za „guruov“, je približne päťdesiatpäť percent opravdivých. Takže [v praxi je vlastne šanca nájsť opravdivého učiteľa spomedzi mnohých tak päťdesiat na päťdesiat.](#)

KONIEC B2K16